

# Paul Celan: NÄHE DER GRÄBER / BLISKO GROBÓW (tł. Ela Binswanger)

Paul Celan: BLISKO GROBÓW

Czy woda południowego Bugu ciągle zna  
Tę falę, co zadała ci, Matko, tyle ran?

Czy to pole z młynami w środku wciąż jeszcze wie,  
jak cicho cierpiały anioły i serce twe?

Czy już żadna z osik, a choćby ostatnia z wierzb,  
nie ukoi twego smutku, nie osuszy łez?

Czyż bóg z kwitnącą laską nie zstępuje ze wzgórz  
i nie wraca na wzgórze, i nie schodzi z nich znów?

A ty, Matko, jak niegdyś, jak w domu, znosisz rym –  
ten cichy, ten niemiecki, ten bolesny, ten zły?

(tł. Ela Binswanger)

\*

Paul Celan: NÄHE DER GRÄBER

Kennt noch das Wasser des südlichen Bug,  
Mutter, die Welle, die Wunden dir schlug?

Weiß noch das Feld mit den Mühlen inmitten,  
wie leise dein Herz deine Engel gelitten?

Kann keine der Espen mehr, keine der Weiden,  
den Kummer dir nehmen, den Trost dir bereiten?

Und steigt nicht der Gott mit dem knospenden Stab  
den Hügel hinan und den Hügel hinab?

Und duldest du, Mutter, wie einst, ach, daheim,  
den leisen, den deutschen, den schmerzlichen Reim?

\*

*Czerniowce, początek lipca 1944 r., z: „Piasek z urn”. PC napisał do Ericha Einhorna 1 lipca 1944 r. z Kijowa z jego dwudniowej podróży służbowej: „Moich rodziców rozstrzelali Niemcy. W Krasnopolce nad Bugiem”.*

\*

*Wygląda na to, że wiersz ten nie ma innych tłumaczeń ani na polski, ani na żadne inne języki.*